

[Niels Ravn.]

Når den højtærede fiskeriminister i sin fremsættelsestale taler om, at man moderniserer og forsøger at forenkle lovgivningen, må jeg dog sige, at der er visse ting, som efter min opfattelse stadig kunne trænge til modernisering og forenkling. Jeg tænker i denne forbindelse navnlig på paragrafferne 14 og 17. Er det virkelig nødvendigt, at vi fortsat lovgiver om rettigheder erhvervet af personer før 1889? Der kan vist ikke være så forfærdelig mange personer tilbage, som kan påberåbe sig slige rettigheder. Med hensyn til indretning af fangstredskaber i forbindelse med forskellige spærringer ved møller, sluser og lignende opererer man med en række forskellige årstal. Fangstindretninger anbragt efter en bestemt dato i 1917 skal have én vis åbningsbredde; er de anbragt før denne dato, men efter den 19. juli 1898, skal de have en anden bredde, og hvis de endelig er anbragt før 1898, så er der næsten fuldstændig frihed. Var det ikke muligt, at vi kunne finde frem til lidt mere enkle bestemmelser på disse områder?

Endelig er der i § 13 en bestemmelse om, at der skal nedsættes et navn, når der opstår tvistigheder i forbindelse med denne lov med hensyn til midtstrømslinjen i et vand. Ifølge lovforslaget skal begæring i fremtiden fremsættes over for fiskeriministeren. Jeg mener bestemt, at vi må bibeholde den gamle bestemmelse om, at henvendelse skal ske til den pågældende retskreds. Hvorfor gøre vejen længere for de pågældende? Det må være det mest rimelige, at så meget som muligt kan afgøres lokalt uden omvejen over centraladministrationen.

Til sidst må jeg lige sige, at med hensyn til nedsættelsen af disse landvæsensretter er der også et fremskridt i lovforslaget, idet der tidligere, hver gang en sådan landvæsensret skulle nedsættes, skulle ske henvendelse til fiskeriministeren om udpegning af et fiskerikyndigt medlem. Nu er det meningen, forstår jeg, at der skal udpeges en række medlemmer, en liste med sådanne fiskerisagkyndige, som de forskellige landvæsensretter kan henvende sig til rent lokalt. Her gør man det modsatte af det, jeg nævnte før; her afskaffer man omvejen over fiskeriministeriet, og jeg er i den situation, at jeg her kan give den højtærede fiskeriminister en lille blomst, hvis man kan tale om blom-

ster i forbindelse med fisk, det ved jeg ikke. Men altså, den sidste tanke tiltaler mig, hvorimod jeg må tage afstand fra den første.

Med disse få bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til fortsat velvillig behandling.

Vestergaard Poulsen: Hvis man ynder at fiske i rørte vande, skal man næppe vælge sig hverken Randers Fjord eller Gudenåen, og dette lille lovforslag vil næppe heller kunne formå at skabe større politisk bølgegang. Gudenåen er som bekendt Danmarks længste vandløb, og dens betydning for vore lystfiskere og erhvervsfiskere må ikke underkendes. Gudenåen og Randers Fjord indtager fremdeles en særstilling i lovgivningen. Kigger man efter i folketingets arkiv, ser man, at folketingsmanden for Randers amts første valgkreds, Schjøttz, allerede i 1885 over for indenrigsministeren anmeldte et spørgsmål om regler for fiskeriet, og af forhandlingerne i 1897 fremgår det, at 3 kommissioner gennem 37 år havde grundet over spørgsmålet vedrørende fiskeriet i de to områder. Selv om vi skal have en alvorlig udvalgsbehandling, tror jeg næppe, det skal tage så lang tid denne gang.

Det lovforslag, vi behandler i dag, må ses som en modernisering af den nugældende lov, og på enkelte punkter fjerner det nogle af de eksisterende hindringer for fiskeriet. Tillige er lovforslaget søgt bragt i harmoni med vore andre fiskerilove. Jeg skal undlade at komme ind på ret mange enkeltheder. Dog vil jeg gerne nævne spørgsmålet om fredning af havørred i yngledragt. Efter den nugældende lov gælder fredningen fra 1. november til 31. januar. Der er rejst ønske om, at man ændrer disse datoer, så fredningen bliver fra 30. november til 28. februar eller 31. marts.

Også spørgsmålet om det af Danmarks Sportsfiskerforbund fremsendte forslag om fisketegn bør vel indgå i udvalgets overvejelser. Disse og andre enkeltheder egner sig imidlertid bedst til udvalgsarbejde, og til et sådant kan jeg tilsige mit partis velvillige støtte.

Kirkegaard: Som det allerede er nævnt af tidligere ærede ordførere, er der gået en 12-13 år, siden de nugældende fiskerilove blev vedtaget. Der har jo fundet en meget